

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้การแสดงละครและสอนโดยการอภิปราย มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้การแสดงละครและสอนโดยการอภิปราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือ 2 ชนิดคือ

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง วัฒนธรรม ทะเลบัว ดอกจำปาตาพลอย และเรื่องราชาธิราช

2. แผนการสอน 4 เรื่อง คือ เรื่อง วัฒนธรรม ทะเลบัว ดอกจำปาตาพลอย และเรื่องราชาธิราช แผนการสอนทั้ง 4 เรื่องนี้ ฉบับหนึ่งเป็นแผนการสอนที่ใช้การแสดงละคร อีกฉบับหนึ่งเป็นแผนการสอนโดยการอภิปราย ผู้วิจัยนำแผนการสอนทั้งสองฉบับไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบขั้นตอนในการสอนและสำนวนภาษา แล้วจึงนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบอีกครั้ง จากนั้นผู้วิจัยนำแผนการสอนมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนโรงเรียนปากเกร็ด ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ นนทบุรี ปีการศึกษา 2529 โดยเลือกห้องเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ไม่แตกต่างกันมาสองห้องได้แก่

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 กลุ่มทดลอง สอนโดยการแสดงละคร

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 กลุ่มควบคุม สอนโดยการอภิปราย

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร งานวิจัย หลักสูตร วิทยานิพนธ์ และได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง

วัฒนธรรม	จำนวน	8 ข้อ
ทะเลบัว	จำนวน	8 ข้อ
ดอกจำปาตาพลอย	จำนวน	8 ข้อ
ราชาธิราช	จำนวน	36 ข้อ
รวมจำนวนข้อสอบ		60 ข้อ

เมื่อสร้างเสร็จผู้วิจัยนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและสำนวนภาษา จากนั้นผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความตรงในเนื้อหา ผู้วิจัยนำกลับมาปรับปรุงและทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรจริง และนำมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยง

ผู้วิจัยได้ลงมือสอนโดยใช้เวลาทั้งสิ้นกลุ่มละ 16 คาบ หรือ 4 สัปดาห์ โดยทั้งสองกลุ่มคือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เรียนตามแผนการสอนที่สร้างขึ้น เมื่อเรียนจบแต่ละเรื่องผู้วิจัยจะทดสอบทันทีเพื่อดูผลสัมฤทธิ์ และนำผลการสอบมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S. D.) และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าที (t-test)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้การแสดงละครและสอนโดยการอภิปรายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และกลุ่มที่สอนโดยใช้การแสดงละครให้ผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่ากลุ่มที่สอนโดยการอภิปราย

อภิปรายผล

ผลการวิจัยปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้การแสดงละครและสอนโดยการอภิปรายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่สอนโดยใช้การแสดงละครให้ผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่ากลุ่มที่สอนโดยการอภิปราย แสดงว่าการสอนโดยใช้การแสดงละครให้ผลดีกว่าการสอน

โดยใช้การอภิปราย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ฌ็อง-ฌัก มาศจรัส ที่ว่า (2525 : 10) เด็กบางคนล้มง่ายเพราะเรื่องที่ได้เรียนไปขาดการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน วิธีที่ครูจะสอนให้แก่เด็กในกลุ่มนี้ควรใช้วิธีแบบให้กระทำซ้ำ ๆ วิธีที่จะได้ผลดีที่สุดก็คือ การแสดงละคร และยิ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เอฟ แอล บิลโลว์ (F.L. Billows 1975 : 119-120) ซารา ซาริมปาซ (Sarah Sharimpaz 1976 : 23) และ เอิล ดับเบิ้ลยู สเตอวิก (Earl W, Stevick 1979 : 201) ที่ว่าการละครทำให้ผู้เรียนสามารถแสดงออกด้วยคำพูดและท่าทางอย่างสร้างสรรค์โดยใช้ความคิดและจินตนาการของตนเอง อันจะนำไปสู่การพัฒนาความคิดและความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งต่อไป

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อมรา ปรุกัญญไพฑูริ (2522) ที่พบว่า สื่อการสอนแบบละครมีคุณค่าในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ตรงและใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด และวิชาที่ได้รับประโยชน์โดยตรงมากที่สุดคือ ภาษาไทย โดยเฉพาะวิชาวรรณคดีไทย เพราะ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียน เป็นทั้งผู้มีส่วนลงมือปฏิบัติ และสังเกตการณ์ ผู้สอนร้อยละ 59 มีความเห็นว่าการสอนแบบละครมีประโยชน์ค่อนข้างมาก ช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

จากการสังเกตการเรียนของกลุ่มทดลองผู้วิจัย เห็นว่านักเรียนสนุกสนาน กระตือรือร้น และมีความสนใจในการเรียนมากกว่ากลุ่มควบคุม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมในการเรียนการสอนแต่ละคาบนักเรียนได้มีส่วนร่วม ประกอบกับการเรียนการสอนในกลุ่มทดลองใช้การแสดงละคร ซึ่งตามปกติการแสดงละครย่อมให้ความบันเทิงแก่ผู้ดู ผู้ชม ตลอดจนผู้แสดงอยู่แล้วโดยปกติ

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้สัมภาษณ์สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนในกลุ่มทดลองเกี่ยวกับการสอนโดยใช้การแสดงละครถึงความรู้สึกและประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอนโดยวิธีนี้ นักเรียนส่วนมากยอมรับว่าการเรียนการสอนโดยใช้การแสดงละครนี้ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องราว เนื้อหาสาระ ของบทเรียนดีขึ้น ตลอดจนช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะทั้ง 4 ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอีกด้วย ในด้านบรรยากาศของการเรียนการสอน นักเรียนส่วนมากยอมรับว่า การเรียนการสอนโดยใช้ละครนี้ช่วยให้บรรยากาศการเรียนการสอนสนุกสนาน เพลิดเพลิน ทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทำงานร่วมกัน เป็นหมู่คณะ และช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียนด้วยกันเองอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในการสอนโดยใช้การแสดงละครและการสอนโดยการอภิปราย ครูผู้สอนควรจะได้ทำความคุ้นเคยกับนักเรียนก่อนการทดลองสอนสัก 2-3 สัปดาห์ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับครูผู้สอน เสียก่อน ความคุ้นเคยกันของผู้สอนและผู้เรียนช่วยให้การดำเนินการสอนในเวลาที่ทดลองสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น

1.2 ก่อนลงมือสอน ครูผู้สอนควรจะได้วางแผนการสอน ตลอดจนเตรียมแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในเวลาคำเป็นการสอน เช่น

การสอนโดยใช้การแสดงละคร ครูผู้สอนควรเตรียมเกี่ยวกับ เวลา สถานที่ ตลอดจนอุปกรณ์ที่ใช้ในการแสดงละครในตอนนั้น ๆ ให้เรียบร้อย ผู้สอนอาจมอบหมายให้นักเรียนมีส่วนช่วยในการเตรียมสิ่งต่าง ๆ ที่ใช้ในการแสดงละครแต่ละครั้งด้วยก็ได้

การสอนโดยการอภิปราย ครูผู้สอนควรจะต้องกระตุ้นการอภิปรายให้ย่ำย ตลอดจนใช้กลวิธีนำเข้าสู่บทเรียนที่ท้าทาย ระวังใจผู้เรียน ก็จะทำให้ให้นักเรียนสนใจจะอภิปราย ศึกษา ค้นคว้า ทาคำตอบอย่างตั้งใจและกระตือรือร้นยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะได้มีการเปรียบเทียบการสอนโดยใช้การแสดงละครกับวิธีสอนแบบอื่น ในระดับชั้นอื่น ๆ และในวิชาอื่น ๆ ต่อไป

2.2 ในการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ ควรได้ศึกษาและเปรียบเทียบถึงความคงทนหรือความแม่นยำในเนื้อหาที่เรียนด้วย เพื่อดูว่าเมื่อนักเรียนเรียนจบแล้ว และทิ้งระยะเวลาพอสมควร นักเรียนจะมีความคงทนในเนื้อหาได้มากน้อยเพียงใด